

به سوی ملکوتِ جاودانی خداوند

اگر انجیل را با درخواستِ هدایت از خدا، آهسته و با دقتِ کامل مطالعه کنیم، صدای خداوند را در روح و روان خود خواهیم شنید و این حقیقتِ تابناکِ انجیل بر ما مکشوف خواهد شد که خدا از فیض و رحمتِ بی‌کران خود، چگونگی ورود به ملکوتِ جاودانی‌اش را قبل از بنیاد عالم طرح فرمود تا به وسیلهٔ هدایتِ روحش، ما را روز بروز بیشتر به شباهتِ پسرش در بیاورد و آمادهٔ دیدارِ رویش بنماید.

در کتاب مقدس این طرح چنین مکشوف شده که ما در اثرِ نافرمانیهای خود مرده بودیم و با خدا رابطهٔ روحانی نداشتیم. اما "خدایی که گفت تا نور از ظلمت درخشید، همان است که در دل‌های ما درخشید." (رسالهٔ دوم به قرنتیان ۴: ۶)، همین خدا ما را از موت به حیات منتقل نمود (انجیل یوحنا ۵: ۲۴) تا به یاری و هدایتِ روحش که در ایمانداران به ودیعه می‌گذارد (رساله به افسسیان ۱: ۱۳)، بتوانیم با او به وسیلهٔ ایمان به مسیح، در رابطه باشیم.

طبق این طرح، ما با پشیمانی، از گناه خود بیزار می‌شویم و عنانِ زندگی خود را از دست خود و شیطان در می‌آوریم و با شادمانی، به دست مسیح می‌سپاریم. به عبارتی دیگر، با ایمان به مسیح مصلوب، از مرگ روحانی بیرون می‌آییم و آمادگی خود را برای زندگی مطابق با تعالیم او در کتاب مقدس، اعلام می‌داریم.

به این ترتیب، خدا به ما تولدی تازه می‌بخشد. تولد تازه یعنی پدید آمدن طبیعتی نو در ما به وسیلهٔ روح القدس. این بزرگترین معجزه‌ای است که در ایمانداران به مسیح دیده می‌شود و نشانه‌ای است از اینکه مسیح ما را قبول کرده و به ما زندگی نو بخشیده است! (رسالهٔ دوم به قرنتیان ۵: ۱۷).

ما نیز در پی شناختِ بیشترِ خدا، باید کتاب مقدس را مطالعه کنیم و از خدا تعلیم بگیریم. پولس رسول می‌فرماید: "تمامی کتب از الهام خداست و به جهت تعلیم و تنبیه و اصلاح و تربیت در عدالت مفید است، تا مرد خدا کامل، و به جهت هر عمل نیکو آراسته بشود." (رسالهٔ دوم به تیموتائوس ۳: ۱۶-۱۷).

آنگاه با اطاعتی که در ایمان است، از محبتی که در زندگی زمینی مسیح در انجیل می‌بینیم پیروی می‌کنیم،
و در قدرتِ روح او که پشتیبان و هادی زندگی ما است، به‌سوی دروازه‌های آسمان پیش می‌رویم!